

1. Smernice o merilih STS za listinjenje, ki ni listinjenje ABCP

EBA/GL/2018/09

12. december 2018

Smernice

o merilih STS

za listinjenje, ki ni listinjenje ABCP

1. Obveznosti glede zagotavljanja skladnosti in poročanja

Vloga teh smernic

1. Dokument vsebuje smernice, izdane v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010¹. V skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 si morajo pristojni organi in drugi naslovniki smernic iz odstavka 8 na vsak način prizadevati za njihovo upoštevanje.
2. V smernicah je predstavljeno stališče Evropskega bančnega organa (EBA) o ustreznih nadzornih praksah v Evropskem sistemu finančnega nadzora oziroma o tem, kako naj bi se zakonodaja Unije uporabljala na določenem področju. Pristojni organi, za katere te smernice veljajo, bi jih morali upoštevati tako, da bi jih ustrezno vključili v svoje prakse (npr. s spremembo pravnega okvira ali nadzornih postopkov), tudi če so smernice namenjene predvsem institucijam.

Zahteve glede poročanja

3. Pristojni organi morajo v skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 do (dd. mm. llll) organ EBA uradno obvestiti, ali ravnajo oziroma ali nameravajo ravnati v skladu s temi smernicami, ali pa mu sporočiti razloge za njihovo neupoštevanje. Če organ EBA do navedenega roka ne bo prejel obvestila, bo za pristojne organe štel, da smernic ne upoštevajo. Obvestila je treba poslati na obrazcu, ki je na voljo na spletišču organa EBA, na elektronski naslov compliance@eba.europa.eu z navedbo sklica „EBA/GL/201x/xx“. Predložiti jih morajo osebe, ki so pooblašene za poročanje o skladnosti v imenu svojih pristojnih organov. Organu EBA je treba sporočiti tudi vsako spremembo stanja glede upoštevanja smernic.
4. Obvestila bodo v skladu s členom 16(3) objavljena na spletišču organa EBA.

¹ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

2. Predmet urejanja, področje uporabe in naslovniki

Predmet urejanja

5. V teh smernicah so opredeljena merila glede enostavnosti, standardiziranosti in preglednosti za listinjenja, ki niso listinjenja komercialnih zapisov s premoženjskim kritjem (listinjenja, ki niso listinjenja ABCP) v skladu s členi 20, 21 in 22 Uredbe (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017².

Področje uporabe

6. Te smernice se uporabljajo za merila enostavnosti, standardiziranosti in preglednosti listinjenj, ki niso listinjenja ABCP.
7. Pristojni organi bi morali te smernice uporabljati v skladu s področjem uporabe Uredbe (EU) 2017/2402, kot je opredeljeno v njenem členu 1.

Naslovniki

8. Te smernice so namenjene pristojnim organom iz člena 29(1) in (5) Uredbe (EU) št. 2017/2402 ter drugim naslovnikom v skladu s področjem uporabe navedene uredbe.

² Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L 347, 28.12.2017, str. 35).

3. Izvajanje

Datum začetka uporabe

9. Te smernice se začnejo uporabljati 15. maja 2019.

4. Merila glede enostavnosti

4.1 Prava prodaja, odstop ali prenos, ki ima enake pravne učinke, zagotovila in jamstva (člen 20(1)–(6))

Prava prodaja, odstop ali prenos, ki ima enake pravne učinke

10. Za namene člena 20(1) Uredbe (EU) 2017/2402 in podkrepitev zaupanja tretjih oseb, vključno s tretjimi osebami, ki preverjajo skladnost z merili glede enostavnosti, preglednosti in standardiziranosti (STS) v skladu s členom 28 navedene uredbe, in pristojnimi organi, bi bilo treba za izpolnitev zahtev iz navedenega člena zagotoviti vse spodaj naštet:

- (a) potrditev prave prodaje ali potrditev, da v skladu z veljavnim nacionalnim okvirom odstop ali prenos ločuje osnovne izpostavljenosti od prodajalca, njegovih upnikov in likvidacijskih upraviteljev, tudi pri insolventnosti prodajalca, ter ima enake pravne učinke, kot se dosežejo s pravo prodajo;
- (b) potrditev izvršljivosti prave prodaje, odstopa ali prenosa, ki ima enake pravne učinke, iz točke (a) proti prodajalcu ali kateri koli tretji osebi v skladu z veljavnim nacionalnim pravnim okvirom;
- (c) oceno tveganj vračila sredstev in tveganj prerazvrstitve.

11. Potrditev vidikov iz odstavka 10 bi morala temeljiti na predložitvi pravnega mnenja, ki ga zagotovi usposobljen zunanji pravni svetovalec, razen pri ponovnih izdajah v samostojnih strukturah listinjenja ali centralnih skladih, ki za prenos uporabljajo isti pravni mehanizem, vključno s primeri, v katerih je pravni okvir isti.

12. Pravno mnenje iz odstavka 11 bi moralo biti dostopno in dano na razpolago kateri koli zadevni tretji osebi, ki preverja skladnost z merili glede STS v skladu s členom 28 Uredbe (EU) 2017/2402, in kateremu koli zadevnemu pristojnemu organu iz člena 29 navedene uredbe.

Resno poslabšanje kreditne kakovosti prodajalca

13. Za namene člena 20(5) Uredbe (EU) 2017/2402 bi bilo treba v dokumentaciji o poslu v zvezi z dogodkom, ki sproži „resno poslabšanje kreditne kakovosti prodajalca“, opredeliti prave kreditne kakovosti, ki jih je mogoče nepristransko opazovati in so povezani s finančno trdnostjo prodajalca.

Insolventnost prodajalca

14. Za namene člena 20(5) Uredbe (EU) 2017/2402 bi se moral dogodek, ki sproži „insolventnost prodajalca“, nanašati vsaj na dogodke pravne insolventnosti, kot so opredeljeni v nacionalnih pravnih okvirih.

4.2 Merila primernosti za osnovne izpostavljenosti, aktivno upravljanje portfeljev (člen 20(7))

Aktivno upravljanje portfeljev

15. Za namene člena 20(7) Uredbe (EU) 2017/2402 bi se moralo aktivno upravljanje portfeljev razumeti kot upravljanje portfeljev, za katere se uporablja katera koli od naslednjih zahtev:

- (a) upravljanje portfeljev povezuje uspešnost listinjenja z uspešnostjo osnovnih izpostavljenosti in uspešnostjo upravljanja portfeljev v listinjenju, s čimer se investitorju prepreči modeliranje kreditnega tveganja osnovnih izpostavljenosti brez upoštevanja strategije upravljanja portfeljev upravitelja portfeljev;
- (b) upravljanje portfeljev se izvaja v špekulativne namene s ciljem doseči večjo uspešnost, večji donos, celotni finančni donos ali drugo čisto finančno ali ekonomsko korist.

16. Tehnike upravljanja portfeljev, ki se ne bi smele šteti za aktivno upravljanje portfeljev, vključujejo:

- (a) zamenjavo ali ponovni odkup osnovnih izpostavljenosti zaradi kršitve zagotovil ali jamstev;
- (b) zamenjavo ali ponovni odkup osnovnih izpostavljenosti, ki so predmet regulativnega spora ali preiskave za rešitev spora ali končane preiskave;
- (c) obnovitev osnovnih izpostavljenosti z novimi osnovnimi izpostavljenostmi kot nadomestili za odplačane ali neplačane izpostavljenosti v obdobju obnove;
- (d) pridobitev novih osnovnih izpostavljenosti v uvajalnem obdobju za uskladitev vrednosti osnovnih izpostavljenosti z vrednostjo obveznosti listinjenja;
- (e) ponovni odkup osnovnih izpostavljenosti v okviru uveljavljanja vgrajenih nakupnih opcij v skladu s členom 244(3)(g) Uredbe (EU) 2017/2401;
- (f) ponovni odkup neplačanih izpostavljenosti za olajšanje postopka izterjave in likvidacije v zvezi z navedenimi izpostavljenostmi;
- (g) ponovni odkup osnovnih izpostavljenosti na podlagi obveznosti povratnega odkupa v skladu s členom 20(13) Uredbe (EU) 2017/2402.

Jasna merila primernosti

17. Za namene člena 20(7) Uredbe (EU) 2017/2402 bi se moralo razumeti, da so merila „jasna“, če lahko skladnost z njimi opredeli sodišče kot pravno vprašanje ali dejstvo ali oboje.

Merila primernosti, ki jih morajo izpolnjevati izpostavljenosti, ki se prenesejo na SSPE po zaključku posla

18. Za namene člena 20(7) Uredbe (EU) 2017/2402 bi se moralo „izpolnjevanje meril primernosti, ki se uporabljajo za začetne osnovne izpostavljenosti“, razumeti, da pomeni merila primernosti, ki so v skladu z enim od naslednjega:

- (a) pri običajnih listinjenjih niso manj stroga kot merila primernosti, ki se uporabijo za začetne osnovne izpostavljenosti ob zaključku posla;
- (b) pri listinjenjih, v katerih se izda več serij vrednostnih papirjev, vključno s centralnimi skladi, niso manj stroga kot merila primernosti, ki se uporabijo za začetne osnovne izpostavljenosti ob zadnji izdaji, zato se merila primernosti lahko od zaključka do zaključka razlikujejo na podlagi dogovora strank listinjenja in v skladu z dokumentacijo o poslu.

19. Merila primernosti, ki se uporabljajo za osnovne izpostavljenosti v skladu z odstavkom 18, bi morala biti navedena v dokumentaciji o poslu in bi morala upoštevati merila primernosti, ki se uporabljajo na ravni izpostavljenosti.

4.3 Homogenost, obveznosti osnovnih izpostavljenosti, redni tokovi plačil, neprenosljivi vrednostni papirji (člen 20(8))

Pogodbeno zavezujoče in izvršljive obveznosti

20. Za namene člena 20(8) Uredbe (EU) 2017/2402 bi se moralo razumeti, da se „obveznosti, ki so pogodbeno zavezujoče in izvršljive, s pravico do popolnega regresa do dolžnikov in po potrebi izdajateljev jamstev“ nanašajo na vse obveznosti iz pogodbene opredelitve osnovnih izpostavljenosti, ki so pomembne za investitorje, ker vplivajo na obveznosti dolžnika in, če je ustrezno, izdajatelja jamstva za izvedbo plačil ali zagotovitev varovanja.

Izpostavljenosti z rednimi tokovi plačil

21. Za namene člena 20(8) Uredbe (EU) 2017/2402 bi morale izpostavljenosti z opredeljenimi rednimi tokov plačil vključevati:

- (a) izpostavljenosti, plačljive v enem obroku v primeru obnavljajočih se listinjenj, v skladu s členom 20(12) Uredbe (EU) 2017/2402;
- (b) izpostavljenosti, povezane s poslovanjem s kreditnimi karticami;
- (c) izpostavljenosti, pri katerih obroke sestavljajo obresti, glavnica pa se odplača ob zapadlosti, vključno s hipotekami, za katere se plačujejo samo obresti, glavnica pa se poravna kot pavšal na dogovorjen dan;

- (d) izpostavljenosti, pri katerih obroke sestavljajo obresti in odplačilo dela glavnice ter ki izpolnjujejo enega od naslednjih pogojev:
 - (i) preostala glavnica se odplača ob zapadlosti;
 - (ii) odplačilo glavnice je odvisno od prodaje premoženja, s katerim je zavarovana izpostavljenost, v skladu s členom 20(13) Uredbe (EU) 2017/2402 in odstavki 48 do 50;
- (e) izpostavljenosti z začasnim moratorijem na odplačevanje dolga v skladu s pogodbenim dogovorom med dolžnikom in posojilodajalcem.

4.4 Standardi za odobritev izpostavljenosti, originatorjevo strokovnost (člen 20(10))

Podobne izpostavljenosti

22. Za namene člena 20(10) Uredbe (EU) 2017/2402 bi se moralo za izpostavljenosti šteti, da so podobne, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- (a) izpostavljenosti spadajo v eno od naslednjih kategorij premoženja iz delegirane uredbe, ki podrobneje opredeljuje, katere osnovne izpostavljenosti se štejejo za homogene v skladu s členoma 20(8) in 24(15) Uredbe (EU) 2017/2402:
 - (i) stanovanjski krediti, zavarovani z eno ali več hipotek na stanovanjski nepremičnini, ali stanovanjski krediti, za katera v celoti jamči eden od primerih dajalcev zavarovanja iz člena 201(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki izpolnjuje pogoje za stopnjo kreditne kakovosti 2 ali višjo stopnjo v skladu s poglavjem 2 naslova II Dela III navedene uredbe;
 - (ii) krediti za podjetja, zavarovani z eno ali več hipotek na poslovni nepremičnini ali drugih poslovnih prostorih;
 - (iii) krediti za posameznike za osebno, družinsko ali gospodinjstvo potrošnjo;
 - (iv) krediti za nakup avtomobilov in zakup avtomobilov;
 - (v) terjatve iz naslova poslovanja s kreditnimi karticami;
 - (vi) denarne terjatve iz trgovanja;
- (b) izpostavljenosti spadajo v eno od naslednjih premoženjskih kategorij kreditov za mikro, mala, srednje velika podjetja ter druge vrste podjetij in gospodarskih družb, vključno s krediti in zakupi, v skladu s členom 2(d) delegirane uredbe, ki podrobneje opredeljuje, katere osnovne izpostavljenosti se štejejo za homogene v skladu s členoma 20(8) in 24(15) Uredbe (EU) 2017/2402, kot osnovne izpostavljenosti določene vrste dolžnika;

- (c) če osnovne izpostavljenosti ne spadajo v nobeno premoženjsko kategorijo iz točk (a) in (b) tega odstavka ter kot je navedeno v delegirani uredbi, ki podrobneje opredeljuje, katere osnovne izpostavljenosti se štejejo za homogene v skladu s členoma 20(8) in 24(15) Uredbe (EU) 2017/2402, imajo podobne značilnosti glede na vrsto dolžnika, razvrstitev pravic iz zavarovanja, vrsto nepremičnine in/ali jurisdikcijo.

Standardi za odobritev izpostavljenosti, ki so najmanj enako strogi

- 23. Za namene člena 20(10) Uredbe (EU) 2017/2402 bi bilo treba standarde za odobritev, ki se uporabijo za listinjene izpostavljenosti, primerjati s standardi za odobritev, ki se uporabijo za podobne izpostavljenosti ob nastanku listinjenih izpostavljenosti.
- 24. Za zagotovitev skladnosti s to zahtevo ne bi bilo treba zahtevati, da ima originator ali prvotni kreditodajalec v bilanci stanja podobne izpostavljenosti v času izbire listinjenih izpostavljenosti ali točno ob njihovem listinjenju ter da so podobne izpostavljenosti dejansko nastale ob odobritvi listinjenih izpostavljenosti.

Razkritje pomembnih sprememb predhodnih standardov za odobritev izpostavljenosti

- 25. Za namene člena 20(10) Uredbe (EU) 2017/2402 bi bilo treba razumeti, da so pomembne spremembe predhodnih standardov za odobritev, ki jih je treba v celoti razkriti, pomembne spremembe predhodnih standardov za odobritev, ki se uporabljajo za izpostavljenosti, ki se prenesejo na SSPE ali so odstopljeni SSPE po zaključku listinjenja v okviru upravljanja portfeljev v skladu z odstavkoma 15 in 16.
- 26. Spremembe takih standardov za odobritev izpostavljenosti bi bilo treba šteti za pomembne, če se nanašajo na eno od naslednjih vrst sprememb standardov za odobritev izpostavljenosti:
 - (a) spremembe, ki vplivajo na zahtevo glede podobnosti standardov za odobritev izpostavljenosti, ki je podrobneje opredeljena v delegirani uredbi, ki podrobneje opredeljuje, katere osnovne izpostavljenosti se štejejo za homogene v skladu s členoma 20(8) in 24(15) Uredbe (EU) 2017/2402;
 - (b) spremembe, ki bistveno vplivajo na celotno kreditno tveganje ali pričakovano povprečno uspešnost portfelja osnovnih izpostavljenosti, pri čemer pa se pristopi k oceni kreditnega tveganja, povezanega z osnovnimi izpostavljenostmi, bistveno ne spremenijo.
- 27. Razkritje vseh sprememb standardov za odobritev izpostavljenosti bi moralo vključevati pojasnilo namena takih sprememb.
- 28. V zvezi z denarnimi terjatvami iz trgovanja, ki niso v obliki kredita, bi bilo treba sklicevanje na standarde za odobritev izpostavljenosti iz člena 20(10) razumeti kot sklicevanje na bonitetne standarde, ki jih prodajalec uporabi za kratkoročne kredite, ki navadno predstavljajo listinjene izpostavljenosti, ter ki jih predlaga kupcem v zvezi s prodajo svojih izdelkov in storitev.

Stanovanjski krediti

29. Za namene člena 20(10) Uredbe (EU) 2017/2402 skupina osnovnih izpostavljenosti ne bi smela zajemati stanovanjskih kreditov, ki so bili trženi in sklenjeni ob predpostavki, da so bili prosilec za kredit ali posredniki seznanjeni s tem, da kreditodajalec morda ni preveril predloženih informacij.
30. V to zahtevo niso zajeti stanovanjski krediti, ki so bili sklenjeni, ne pa tudi trženi, ob postavki, da so bili prosilec za kredit ali posredniki seznanjeni s tem, da kreditodajalec morda ni preveril predloženih informacij, ali da so bili seznanjeni po sklenitvi kredita.
31. Za namene člena 20(10) Uredbe (EU) 2017/2402 bi se morale predložene „informacije“ šteti za edine relevantne informacije. Relevantnost informacij bi morala temeljiti na oceni, ali so informacije relevantno merilo za odobritev izpostavljenosti, kot so informacije, ki se štejejo kot relevantne za oceno kreditne sposobnosti kreditojemalca, oceno dostopa do zavarovanja s premoženjem in zmanjšanje tveganja goljufij.
32. Pri splošnih hipotekah na stanovanjske nepremičnine, ki ne ustvarjajo prihodkov, bi bilo po navadi treba šteti za relevantne informacije prihodek, pri hipotekah na stanovanjske nepremičnine, ki ustvarjajo prihodke, pa bi bilo po navadi treba šteti za relevantne informacije prihodek iz najemnine. Informacije, ki niso koristne kot merilo za odobritev izpostavljenosti, kot na primer številke mobilnih telefonov, se ne bi smele šteti za relevantne informacije.

Enakovredne zahteve v tretjih državah

33. Za namene člena 20(10) Uredbe (EU) 2017/2402 bi bilo treba kreditno sposobnost kreditojemalcev v tretjih državah, kjer je to primerno, oceniti na podlagi naslednjih načel iz direktiv 2008/48/ES in 2014/17/ES:
 - (a) pred sklenitvijo kreditne pogodbe na podlagi zadostnih informacij; kreditodajalec oceni kreditojemalčevo kreditno sposobnost na podlagi zadostnih informacij, ki jih, kjer je to primerno, pridobi od kreditojemalca in po potrebi s poizvedbo v ustrezni zbirki podatkov;
 - (b) če se po sklenitvi kreditne pogodbe stranki dogovorita o spremembi skupnega zneska kredita, bi moral kreditodajalec posodobiti finančne informacije v zvezi s kreditojemalcem, ki so mu na voljo, in pred kakršnim koli večjim zvišanjem skupnega zneska kredita oceniti kreditojemalčevo kreditno sposobnost;
 - (c) kreditodajalec bi moral pred sklenitvijo kreditne pogodbe opraviti temeljito oceno kreditojemalčeve kreditne sposobnosti, ob ustreznem upoštevanju dejavnikov, pomembnih za preverjanje pričakovanj, da bo kreditojemalec izpolnil obveznosti iz kreditne pogodbe;

- (d) postopki in informacije, na katerih temelji ocena, bi se morali dokumentirati in vzdrževati;
- (e) ocena kreditne sposobnosti ne bi smela temeljiti v prvi vrsti na tem, da vrednost stanovanjske nepremičnine presega znesek kredita, ali na predpostavki, da bo vrednost stanovanjske nepremičnine narasla, razen če je namen kreditne pogodbe izgradnja ali obnova stanovanjske nepremičnine;
- (f) kreditodajalcu se ne bi smelo omogočiti, da prekliče ali spremeni že sklenjeno kreditno pogodbo v škodo kreditojemalca, ker je bila ocena kreditne sposobnosti napačno izvedena;
- (g) kreditodajalec bi moral dati kredit na voljo kreditojemalcu le, če ocena kreditne sposobnosti pokaže, da bodo obveznosti, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, verjetno izpolnjene tako, kot zahteva navedena pogodba;
- (h) kreditojemalčevo kreditno sposobnost bi bilo treba na podlagi posodobljenih informacij ponovno oceniti pred vsakim večjim povišanjem skupnega zneska kredita po sklenitvi kreditne pogodbe, razen če je bil tak dodatni kredit predviden in vključen v prvotno oceno kreditne sposobnosti.

Merila za določitev strokovnega znanja originatorja ali prvotnega kreditodajalca

34. Za namene določitve, ali originator ali prvotni kreditodajalec razpolaga s strokovnim znanjem na področju odobritve izpostavljenosti, ki so po svoji naravi podobne listinjenim, v skladu s členom 20(10) Uredbe (EU) 2017/2402, bi bilo treba uporabiti obe naslednji merili:

- (a) člani upravljalnega organa originatorja ali prvotnega kreditodajalca ter člani vodstvenega osebja, ki niso člani upravljalnega organa, odgovorni za upravljanje in odobritev izpostavljenosti, ki so po svoji naravi podobne listinjenim, bi morali imeti ustrezno znanje in spretnosti v zvezi z odobritvijo izpostavljenosti, ki so po svoji naravi podobne listinjenim;
- (b) upoštevati bi bilo treba katero koli od naslednjih načel o kakovosti strokovnega znanja:
 - (i) zahtevane sposobnosti članov upravljalnega organa in vodstvenega osebja bi morale ustrezati njihovi vlogi in nalogam;
 - (ii) člani upravljalnega organa in vodstvenega osebja bi morali imeti zadostne izkušnje, pridobljene na predhodnih delovnih mestih ter v predhodnem izobraževanju in usposabljanju;
 - (iii) člani upravljalnega organa in vodstvenega osebja bi morali biti ustrezno vključeni v strukturo upravljanja funkcije za odobritev izpostavljenosti;

- (iv) pri subjektu, za katerega se uporabljajo bonitetni predpisi, bi se morale regulativne odobritve ali dovoljenja, ki jih ima subjekt, šteti za relevantna za odobritev izpostavljenosti, ki so po svoji naravi podobne listinjenim.

35. Za originatorja ali prvotnega kreditodajalca bi bilo treba šteti, da ima zahtevano strokovnost, če se uporablja katera koli od naslednjih zahtev:

- (a) poslovanje subjekta ali konsolidirane skupine, ki ji pripada subjekt za računovodske ali bonitetne namene, je vsaj pet let vključevalo odobritev izpostavljenosti, podobnih listinjenim;
- (b) če zahteva iz točke (a) ni izpolnjena, bi bilo treba za originatorja ali prvotnega kreditodajalca šteti, da ima zahtevano strokovnost, če izpolnjuje oba naslednja pogoja:
 - (i) najmanj dva člana upravljalnega organa imata na osebni ravni vsaj petletne ustrezne delovne izkušnje z odobritvijo izpostavljenosti, podobnih listinjenim izpostavljenostim;
 - (ii) člani vodstvenega osebja, razen članov upravljalnega organa, ki so v subjektu odgovorni za upravljanje odobritev izpostavljenosti, podobnih listinjenim izpostavljenostim, imajo na osebni ravni vsaj petletne ustrezne delovne izkušnje z odobritvijo izpostavljenosti, ki so po svoji naravi podobne listinjenim.

36. Za namene dokaza števila let delovnih izkušenj bi bilo treba ustrezno strokovnost dovolj podrobno razkriti in v skladu z veljavnimi zahtevami glede zaupnosti investitorjem dovoliti, da izpolnijo svoje obveznosti iz člena 5(3)(c) Uredbe (EU) 2017/2402.

4.5 Brez neplačanih izpostavljenosti ali izpostavljenosti do dolžnikov oziroma izdajateljev jamstev s slabo kreditno kakovostjo (člen 20(11))

Neplačane izpostavljenosti

37. Za namene prvega pododstavka člena 20(11) Uredbe (EU) 2017/2402 bi bilo treba neplačane izpostavljenosti razlagati v smislu člena 178(1) Uredbe (EU) 575/2013, kot so podrobneje opredeljene z delegirano uredbo o pragu pomembnosti za kreditne obveznosti v zamudi, oblikovanem v skladu s členom 178 navedene uredbe, in s smernicami organa EBA o uporabi opredelitve neplačila, pripravljenimi v skladu s členom 178(7) navedene uredbe.

38. Če originator ali prvotni kreditodajalec ni institucija in se zato zanj ne uporablja Uredba (EU) 575/2013, bi moral originator ali prvotni kreditodajalec upoštevati smernice iz predhodnega odstavka, če se taka uporaba ne šteje za preveliko obremenitev. V tem primeru bi moral originator ali prvotni kreditodajalec uporabiti vzpostavljene postopke in informacije v zvezi z nastankom izpostavljenosti, ki jih posredujejo dolžniki, informacije, pridobljene s strani originatorja med njegovim servisiranjem izpostavljenosti ali informacij o njegovem postopku upravljanja tveganja ali informacij, ki jih originatorju sporoči tretja oseba.

Izpostavljenosti do dolžnika ali izdajatelja jamstva s slabo kreditno kakovostjo

39. Za namene člena 20(11) Uredbe (EU) 2017/2402 bi bilo treba primere iz točk (a) do (c) navedenega odstavka razumeti kot opredelitve kreditne nesposobnosti. Za druge primere kreditne nesposobnosti, ki v točkah (a) do (c) niso zajeti, bi bilo treba šteti, da so izključeni iz te zahteve.
40. Prepoved izbire in prenosa na SSPE osnovnih izpostavljenosti „do dolžnika oziroma izdajatelja jamstva s slabo kreditno kakovostjo“ v skladu s členom 20(11) Uredbe (EU) 2017/2402 bi bilo treba razumeti kot zahtevo, da bi morala v času izbire obstajati pravica do regresa za celotni znesek listinjene izpostavljenosti do vsaj ene stranke brez slabe kreditne kakovosti, ne glede na to, ali je navedena stranka dolžnik ali izdajatelj jamstva. Osnovne izpostavljenosti zato ne bi smele vključevati:
- (a) izpostavljenosti do dolžnika s slabo kreditno kakovostjo, če ni izdajatelja jamstva za celoten znesek listinjene izpostavljenosti;
 - (b) izpostavljenosti do dolžnika s slabo kreditno kakovostjo, ki ima izdajatelja jamstva s slabo kreditno izpostavljenostjo.

Po najboljši vednosti originatorja ali prvotnega kreditodajalca

41. Za namene člena 20(11) Uredbe (EU) 2017/2402 bi se moralo za merilo „po najboljši vednosti“ šteti, da je izpolnjeno, samo na podlagi informacij, pridobljenih iz katere koli naslednje kombinacije virov in primerov:
- (a) informacij v zvezi z nastankom izpostavljenosti, ki jih posredujejo dolžniki;
 - (b) informacij, ki jih zagotovi originator med servisiranjem izpostavljenosti ali med postopkom upravljanja tveganja;
 - (c) na podlagi obvestil, ki jih originatorju pošlje tretja oseba;
 - (d) na podlagi javno razpoložljivih informacij ali informacij o vpisih v enem ali več registrih kreditov oseb z negativno zgodovino preteklega plačevanja kreditov ob odobritvi osnovne izpostavljenosti, samo če so se te informacije upoštevale že v zvezi s točkami (a), (b) in (c) ter v skladu z zadevnimi regulativnimi in nadzorniškimi zahtevami, vključno v zvezi z zanesljivimi merili za odobritev kreditov iz člena 9 Uredbe (EU) 2017/2402. Pri tem so izjema denarne terjatve iz trgovanja, ki niso v obliki kredita, za katere se izpolnjevanje meril za odobritev kreditov ne zahteva.

Izpostavljenosti do dolžnikov ali izdajateljev jamstev s slabo kreditno kakovostjo, za katere je bil opravljen postopek prestrukturiranja dolga

42. Za namene člena 20(11)(a) Uredbe (EU) 2017/2402 bi bilo treba zahtevo za izključitev izpostavljenosti do dolžnikov ali izdajateljev jamstev s slabo kreditno kakovostjo, za katere je

bil opravljen postopek prestrukturiranja dolga v zvezi z njihovimi nedonosnimi izpostavljenostmi, razumeti, da se nanaša na restrukturirane izpostavljenosti zadevnega dolžnika ali izdajatelja jamstva ter tiste njegove izpostavljenosti, ki niso bile vključene v restrukturiranje. Za namene tega člena se zaradi restrukturiranih izpostavljenosti, ki izpolnjujejo pogoje iz točk (i) in (ii) navedenega člena, dolžnika ali izdajatelja jamstva ne bi smelo označiti kot dolžnika oziroma izdajatelja jamstva s slabo kreditno kakovostjo.

Register kreditov

43. Zahteva iz člena 20(11)(b) Uredbe (EU) 2017/2402 bi morala biti omejena na izpostavljenosti do dolžnikov ali izdajateljev jamstev, za katere se ob nastanku osnovne izpostavljenosti uporabljata obe naslednji zahtevi:

- (a) dolžnik ali izdajatelj jamstva je v registru kreditov izrecno izpostavljen kot subjekt z negativno zgodovino preteklega plačevanja kreditov zaradi negativnega stanja ali negativnih informacij, shranjenih v registru kreditov;
- (b) dolžnik ali izdajatelj jamstva je v registru kreditov iz razlogov, relevantnih za namene ocene kreditnega tveganja.

Tveganje, da pogodbeno dogovorjena plačila ne bodo izvedena, je občutno višje kot za primerljive izpostavljenosti

44. Za namene člena 20(11)(c) Uredbe (EU) 2017/2402 se za izpostavljenosti ne bi smelo šteti, da njihova „bonitetna ocena ali kreditna ocena kaže, da je tveganje, da pogodbeno dogovorjena plačila ne bodo izvedena, občutno višje kot za primerljive izpostavljenosti v lasti originatorja, ki niso listinjene“, če se uporabljajo naslednji pogoji:

- (a) najbolj relevantni dejavniki, ki določajo pričakovano uspešnost osnovnih izpostavljenosti, so podobni;
- (b) zaradi podobnosti iz točke (a) je bilo na podlagi informacij o na primer pretekli uspešnosti ali uporabljenih modelih razumno mogoče pričakovati, da se v času trajanja posla ali največ štiri leta, če posel traja več kot štiri leta, njihova uspešnost ne bo bistveno spremenila.

45. Za zahtevo iz predhodnega odstavka bi bilo treba šteti, da je bila izpolnjena, če se uporablja kateri koli od naslednjih pogojev:

- (a) osnovne izpostavljenosti ne vključujejo izpostavljenosti, ki so razvrščene kot negotove, slabe kakovosti, nedonosne ali razvrščene s podobnim učinkom v skladu z zadevnimi računovodskimi načeli;
- (b) osnovne izpostavljenosti ne vključujejo izpostavljenosti, ki se po kreditni kakovosti, določeni na podlagi bonitetnih ocen ali drugih pragov kreditne kakovosti, bistveno

razlikujejo od primerljivih izpostavljenosti, ki jih originator odobri med svojim običajnim dajanjem kreditov v skladu s strategijo kreditnega tveganja.

4.6 Izvedeno najmanj eno plačilo (člen 20(12))

Področje uporabe merila

46. Za namene člena 20(12) Uredbe (EU) 2017/2402 se za dodatno povečanje izpostavljenosti do določenega kreditojemalca ne bi smelo šteti, da to sproži v zvezi s tako izpostavljenostjo novo zahtevo za „najmanj eno plačilo“.

Najmanj eno plačilo

47. Za namene člena 20(12) Uredbe (EU) 2017/2402 bi morale biti plačila iz zahteve, v skladu s katero bi morale biti v času prenosa izvedeno „najmanj eno plačilo“, plačilo najemnine, glavnice ali obresti ali plačilo katere koli druge vrste.

4.7 Brez pretežne odvisnosti od prodaje sredstev (člen 20(13))

Pretežna odvisnost od prodaje sredstev

48. Za namene člena 20(13) Uredbe (EU) 2017/2402 bi se morale za transakcije, za katere se uporabljajo vsi naslednji pogoji ob odobritvi listinjenja pri listinjenju z odplačilom ali v obdobju obnove pri obnavljajočih se listinjenjih, šteti, da niso pretežno odvisne od prodaje sredstev, s katerimi so zavarovane osnovne izpostavljenosti, zato bi bilo treba dovoliti:

- (a) da pogodbeno dogovorjen dolgovani znesek glavnice ob pogodbeni zapadlosti osnovnih izpostavljenosti, odvisnih od prodaje sredstev, s katerimi so zavarovane navedene osnovne izpostavljenosti, za poplačilo glavnice ustreza največ 50 % skupne začetne vrednosti izpostavljenosti vseh pozicij v listinjenju;
- (b) zapadlosti osnovnih izpostavljenosti iz točke (a) ne vključujejo bistvenih koncentracij in so zadovoljivo razporejene med trajanjem posla;
- (c) skupna vrednost izpostavljenosti vseh osnovnih izpostavljenosti iz točke (a) do enega dolžnika ne presega 2 % skupne vrednosti izpostavljenosti vseh osnovnih izpostavljenosti v listinjenju.

49. Če v listinjenju ni osnovnih izpostavljenosti, odvisnih od prodaje sredstev za poplačilo neporavnane zneska glavnice ob pogodbeni zapadlosti, se zahteve iz odstavka 48 ne bi smele uporabljati.

Izjema iz drugega pododstavka člena 20(13) Uredbe (EU) 2017/2402

50. Pri izjemi iz drugega pododstavka člena 20(13) Uredbe (EU) 2017/2402 v zvezi s poravnavo obveznosti do imetnikov pozicij v listinjenju, katerih osnovne izpostavljenosti so zavarovane s sredstvi, katerih vrednost je zajamčena ali v celoti varovana z obveznostjo povratnega odkupa

sredstev, s katerimi so zavarovane osnovne izpostavljenosti, ali samih osnovnih izpostavljenosti s strani druge tretje osebe ali oseb, bi morali prodajalec ali tretje osebe izpolnjevati oba naslednja pogoja:

- (a) niso insolventni;
- (b) ni razloga za domnevo, da subjekt ne bo mogel izpolniti svojih obveznosti na podlagi jamstva ali obveznosti povratnega odkupa.

5. Merila glede standardiziranosti

5.1 Ustrezno zmanjšanje obrestnega in valutnega tveganja (člen 21(2))

Ustrezno zmanjšanje obrestnega in valutnega tveganja

51. Za namene člena 21(2) Uredbe (EU) 2017/2402 bi morale za „ustrezno zmanjšanje“ obrestnega in valutnega tveganja iz listinjenja zadostovati, da je vzpostavljeno varovanje pred tveganjem ali zmanjševanje, če ni neobičajno omejeno, tako da je z gospodarskega vidika pokrit večji del zadevnega obrestnega ali valutnega tveganja, opredeljenega na podlagi ustreznih scenarijev. Tako zmanjšanje je lahko tudi v obliki izvedenih finančnih instrumentov ali drugih ukrepov za zmanjšanje, vključno z rezervnimi skladi, presežnim zavarovanjem s premoženjem, presežnim razmikom ali drugimi ukrepi.
52. Če se ustrezno zmanjšanje obrestnega in valutnega tveganja izvede z izvedenimi finančnimi instrumenti, bi se morale uporabljati vse naslednje zahteve:
- (a) izvedeni finančni instrumenti bi se morali uporabiti samo za resnično varovanje pred tveganjem neujemanj med sredstvi in obveznostmi obrestnih mer in valut ter se ne bi smeli uporabljati v špekulativne namene;
 - (b) izvedeni finančni instrumenti bi morali temeljiti na splošno sprejeti dokumentaciji, vključno z dokumentacijskimi standardi Mednarodnega združenja za zamenjave in druge izvedene finančne instrumente (ISDA) ali podobnimi vzpostavljenimi nacionalnimi dokumentacijskimi standardi;
 - (c) v dokumentaciji o izvedenih finančnih instrumentih bi bilo treba ob zmanjšanju zadostne kreditne sposobnosti nasprotne stranke pod določeno raven, izmerjene na podlagi bonitetne ocene ali drugače, zagotoviti, da se za nasprotno stranko uporablja zahteva za zavarovanje s premoženjem ali da si razumno prizadeva za svojo zamenjavo ali jamstvo druge nasprotne stranke.
53. Če se zmanjšanje obrestnega in valutnega tveganja iz člena 21(2) Uredbe (EU) 2017/2402 ne izvede z izvedenimi finančnimi instrumenti, temveč z drugimi ukrepi za zmanjšanje tveganja, bi bilo treba navedene ukrepe zasnovati tako, da bi bili dovolj zanesljivi. Če se taki ukrepi za zmanjšanje tveganja uporabijo za hkratno zmanjšanje več tveganj, bi bilo treba v razkritje, ki se zahteva v členu 21(2) Uredbe (EU) 2017/2402, vključiti pojasnilo, kako ukrepi varujejo pred obrestnim in valutnim tveganjem na eni strani ter drugimi tveganji na drugi.
54. Razkriti bi bilo treba ukrepe iz odstavkov 52 in 53 ter obrazložitev v podporo ustreznosti zmanjšanja obrestnega in valutnega tveganja med trajanjem posla.

Izvedeni finančni instrumenti

55. Za namen člena 21(2) Uredbe (EU) 2017/2402 se ne bi smelo razumeti, da so izpostavljenosti v skupini osnovnih izpostavljenosti, ki vsebujejo sestavino izvedenega finančnega instrumenta izključno zaradi neposrednega varovanja pred obrestnim ali valutnim tveganjem zadevne osnovne izpostavljenosti, same pa niso izvedeni finančni instrumenti, prepovedane.

Splošno sprejeti standardi v mednarodnih financah

56. Za namene člena 21(2) Uredbe (EU) 2017/2402 bi morali splošno sprejeti standardi v mednarodnih financah vključevati dokumentacijske standarde združenja ISDA ali podobne vzpostavljene nacionalne dokumentacijske standarde.

5.2 Plačila obresti z referenčno obrestno mero (člen 21(3))

Referenčne obrestne mere

57. Za namene člena 21(3) Uredbe (EU) 2017/2402 bi morale obrestne mere, za katere bi se moralo šteti, da so ustrezna referenčna podlaga za plačila obresti z referenčno obrestno mero, vključevati vse spodaj naštet:

- (a) medbančne obrestne mere, vključno z LIBOR-jem, EURIBOR-jem in drugimi priznanimi primerjalnimi vrednostmi;
- (b) obrestne mere, ki jih določijo organi, pristojni za monetarno politiko, vključno s ključnimi obrestnimi merami Ameriške centralne banke in diskontnimi stopnjami centralnih bank;
- (c) sektorske obrestne mere, ki upoštevajo kreditodajalčeve stroške financiranja, vključno s standardnimi spremenljivimi obrestnimi merami in notranjimi obrestnimi merami, ki neposredno upoštevajo tržne stroške financiranja, ki jih ima banka ali podskupina institucij, če se investitorjem zagotovi dovolj podatkov, da lahko ocenijo povezavo med sektorskimi obrestnimi merami in drugimi tržnimi obrestnimi merami.

Kompleksne formule ali izvedeni finančni instrumenti

58. Za namene člena 21(3) Uredbe (EU) 2017/2402 bi se moralo za formulo šteti, da je kompleksna, če ustreza opredelitvi eksotičnega instrumenta, ki jo je sprejelo svetovno združenje strokovnjakov za obvladovanje tveganj (Global Association of Risk Professionals – GARP): finančno sredstvo ali instrument, za katerega je značilno, da je bolj zapleten kot enostavnejši klasični produkti. Obstoj kompleksne formule ali izvedenih finančnih instrumentov se ne bi smel določiti samo zaradi uporabe obrestne kapice ali obrestnega dna.

5.3 Zahteve ob izvršbi ali izdaji zahtevka za takojšnje plačilo (člen 21(4))

Posebne okoliščine

59. Za namene člena 21(4)(a) Uredbe (EU) 2017/2402 bi bilo treba, kolikor je to mogoče, v dokumentacijo o poslu vključiti seznam „posebnih okoliščin“.
60. Glede na naravo „posebnih okoliščin“ in da se omogoči določena prožnost glede morebitnih neobičajnih okoliščin, zaradi katerih je treba v najboljšem interesu investitorjev denarna sredstva zadržati v SSPE, bi moral biti seznam „posebnih okoliščin“, če je vključen v dokumentacijo o poslu v skladu z odstavkom 59, neizčrpen.

Znesek, zadržan v SSPE v najboljšem interesu investitorjev

61. Za namene člena 21(4)(a) Uredbe (EU) 2017/2402 bi moral biti znesek denarnih sredstev, za katerega se šteje, da je zadržan v SSPE, znesek, ki ga določi skrbnik ali drug zastopnik investitorjev, ki mora v skladu z zakonom delovati v najboljšem interesu investitorjev, ali investitorji v skladu z glasovalnimi pravicami iz dokumentacije o poslu.
62. Za namene člena 21(4)(a) Uredbe (EU) 2017/2402 bi se moralo dovoliti zadržanje denarnih sredstev v SSPE v obliki rezervnega sklada za prihodnjo uporabo, če je uporaba rezervnega sklada omejena izključno na namene iz člena 21(4)(a) Uredbe (EU) 2017/2402 ali za redna odplačila investitorjev.

Odplačilo

63. Za zahteve iz člena 21(4)(b) Uredbe (EU) 2017/2402 bi bilo treba razumeti, da vključujejo samo odplačilo glavnice in ne vključujejo odplačila obresti.
64. Za namene člena 21(4)(b) Uredbe (EU) 2017/2402 bi bilo treba nezaporedno odplačevanje glavnice prepovedati, če je bilo izdano obvestilo o izvršbi ali zahtevku za takojšnje plačilo. Če ni izvršbe ali zahtevka za takojšnje plačilo, bi bilo treba dovoliti prejeme glavnice za namene obnavljanja v skladu s členom 20(12) navedene uredbe.

Likvidacija osnovnih izpostavljenosti po tržni ceni

65. Za namene člena 21(4)(d) Uredbe (EU) 2017/2402 se odločitev investitorjev za likvidacijo osnovnih izpostavljenosti po tržni ceni ne bi smela šteti za samodejno likvidacijo osnovnih izpostavljenosti po tržni ceni.

5.4 Nezaporedni vrstni red plačil (člen 21(5))

Sprožilci, povezani z uspešnostjo

66. Za namene člena 21(5) Uredbe (EU) 2017/2402 lahko sprožilci, povezani s poslabšanjem kreditne kakovosti osnovnih izpostavljenosti, vključujejo:

- (a) za osnovne izpostavljenosti, za katere je mogoče določiti regulativno pričakovano izgubo (EL) v skladu z Uredbo (EU) 575/2013 ali drugo zadevno uredbo (EU), skupno izgubo, ki presega določen odstotek regulativne enoletne pričakovane izgube iz osnovnih izpostavljenosti, in tehtani povprečni čas trajanja posla;
- (b) skupni znesek nezapadlih neplačil, ki presega določen odstotek vsote neporavnane nominalnega zneska tranše investitorjev in tranš, ki so jim podrejene;
- (c) tehtano povprečje kreditne kakovosti v portfelju, ki se zmanjša pod določeno vnaprej opredeljeno raven, ali koncentracijo izpostavljenosti v skupinah z visokim kreditnim tveganjem (verjetnost neplačila), ki se poveča nad vnaprej opredeljeno raven.

5.5 Določbe predčasnega odplačila/sprožilci prekinitve obdobja obnovitve (člen 21(6))

Dogodek, povezan z insolventnostjo serviserja

67. Za namene člena 21(6)(b) Uredbe (EU) 2017/2402 bi moral dogodek, povezan z insolventnostjo serviserja, voditi do obeh spodaj navedenih posledic:

- (a) moral bi omogočiti nadomestitev serviserja za zagotovitev nadaljnega servisiranja;
- (b) moral bi sprožiti prekinitve obdobja obnovitve.

5.6 Serviserjeva strokovnost (člen 21(8))

Merila za določitev serviserjeve strokovnosti

68. Za namene določitve, ali je serviserjeva strokovnost o servisiranju izpostavljenosti, ki so po svoji naravi podobne listinjenim, v skladu s členom 21(8) Uredbe (EU) 2017/2402, bi bilo treba uporabiti obe naslednji merili:

- (a) člani upravljalnega organa serviserja in člani vodstvenega osebja, ki niso člani upravljalnega organa, odgovorni za servisiranje izpostavljenosti, ki so po svoji naravi podobne listinjenim, bi morali imeti ustrezno znanje in spretnosti s področja servisiranja izpostavljenosti, ki so po svoji naravi podobne listinjenim;
- (b) pri določitvi strokovnosti bi bilo treba upoštevati katero koli od naslednjih načel o kakovosti strokovnega znanja:
 - (i) zahtevane sposobnosti članov upravljalnega organa in vodstvenega osebja bi morale ustrezati njihovi vlogi in nalogam;
 - (ii) člani upravljalnega organa in vodstvenega osebja bi morali imeti zadostne izkušnje, pridobljene na predhodnih delovnih mestih ter v predhodnem izobraževanju in usposabljanju;

- (iii) člani upravljalnega organa in vodstvenega osebja bi morali biti ustrezno vključeni v strukturo upravljanja funkcije za servisiranje izpostavljenosti;
- (iv) pri subjektu, za katerega se uporabljajo bonitetni predpisi, bi se morale regulativne odobritve ali dovoljenja, ki jih ima subjekt, šteti za relevantna za servisiranje izpostavljenosti, podobnim listinjenim.

69. Za serviserja bi bilo treba šteti, da ima zahtevano strokovnost, če se uporablja katera koli od naslednjih zahtev:

- (a) poslovanje subjekta ali konsolidirane skupine, ki ji pripada subjekt za računovodske ali bonitetne namene, je vsaj pet let vključevalo servisiranje izpostavljenosti, ki so po svoji naravi podobne listinjenim;
- (b) če zahteva iz točke (a) ni izpolnjena, bi bilo treba za serviserja šteti, da ima zahtevano strokovnost, če izpolnjuje oba naslednja pogoja:
 - (i) najmanj dva člana upravljalnega organa imata na osebni ravni vsaj petletne ustrezne delovne izkušnje s servisiranjem izpostavljenosti, ki so po svoji naravi podobne listinjenim;
 - (ii) člani vodstvenega osebja, razen članov upravljalnega organa, ki so v subjektu odgovorni za upravljanje servisiranja izpostavljenosti, ki so po svoji naravi podobne listinjenim, imajo na osebni ravni vsaj petletne ustrezne delovne izkušnje s servisiranjem izpostavljenosti, ki so po svoji naravi podobne listinjenim;
 - (iii) v subjektu funkcijo servisiranja podpira nadomestni serviser v skladu s točko (a).

70. Za namen dokaza števila let delovnih izkušenj bi bilo treba ustrezno strokovnost dovolj podrobno razkriti in v skladu z veljavnimi zahtevami glede zaupnosti investitorjem dovoliti, da izpolnijo svoje obveznosti v skladu s členom 5(3)(c) Uredbe (EU) 2017/2402.

Izpostavljenosti, ki so po svoji naravi podobne

71. Za namene člena 21(8) Uredbe (EU) 2017/2402 bi bilo treba pri razlagi pojma „izpostavljenosti, ki so po svoji naravi podobne“, upoštevati razlago iz odstavka 22 zgoraj.

Dobro dokumentirane in ustrezne politike, postopki in kontrole za upravljanje tveganja

72. Za namene člena 21(8) Uredbe (EU) 2017/2402 bi se moralo šteti, da ima serviser v zvezi s servisiranjem izpostavljenosti vzpostavljene dobro dokumentirane in ustrezne politike, postopke in kontrole za upravljanje tveganja, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

- (a) serviser je subjekt, za katerega se uporabljajo bonitetni in kapitalski predpisi ter nadzor v Uniji, za take regulativne odobritve ali dovoljenja pa se šteje, da so ustrezna za servisiranje;
- (b) serviser je subjekt, za katerega se ne uporabljajo bonitetni in kapitalski predpisi ter nadzor v Uniji, predložen pa je dokaz o obstoju dobro dokumentiranih in ustreznih politik, postopkov in kontrol upravljanja tveganja, ki vključuje tudi dokaz o izvajanju dobrih tržnih praks in zmogljivostih za poročanje. Dokaz bi moral temeljiti na ustreznem pregledu tretje osebe, na primer bonitetne agencije ali zunanega revizorja.

5.7 Pravna sredstva in ukrepi v zvezi z nerednostjo plačil in neplačili dolžnika (člen 21(9))

Jasno in dosledno navedene opredelitve

Za namene člena 21(9) Uredbe (EU) 2017/2402 bi se moralo za zahtevi „jasno in dosledno navedene opredelitve“ in „jasno določeni“ razumeti, da je treba iste natančno opredeljene pojme uporabljati v celotni dokumentaciji o poslu, da bi se tako olajšalo delo investitorjem.

5.8 Reševanje sporov med različnimi razredi investitorjev (člen 21(10))

Jasne določbe, ki omogočajo pravočasno reševanje sporov med različnimi razredi investitorjev

73. Za namene člena 21(10) Uredbe (EU) 2017/2402 bi morale določbe iz dokumentacije o poslu, „ki omogočajo pravočasno reševanje sporov med različnimi razredi investitorjev“, vključevati določbe v zvezi z vsem naslednjim:

- (a) postopkom za sklic sestankov ali organiziranje konferenčnih klicev;
- (b) najdaljšim časovnim okvirom za organiziranje sestanka ali konferenčnega klica;
- (c) zahtevano sklepčnostjo;
- (d) minimalnim pragom glasov za potrditev določene odločitve, z jasnim razločevanjem med minimalnimi pragi za vsako vrsto odločitve;
- (e) kjer je primerno, krajem za sestanke, ki bi moral biti v Uniji.

74. Če v zadevni jurisdikciji obstajajo zakonske določbe o obveznem načinu reševanja sporov med investitorji, se za namene člena 21(10) Uredbe (EU) 2017/2402 dokumentacija o poslu lahko sklicuje na te določbe.

6. Merila glede preglednosti

6.1 Podatki o preteklih gibanjih neplačil in izgub (člen 22(1))

Podatki

75. Če prodajalec ne more zagotoviti podatkov v skladu z zahtevami iz člena 22(1) Uredbe (EU) 2017/2402, se za namene navedenega člena lahko uporabijo zunanji podatki, ki so javno na voljo ali jih zagotovi tretja oseba, na primer bonitetna agencija ali drug udeleženec na trgu, če so izpolnjene vse druge zahteve navedenega člena.

Bistveno podobne izpostavljenosti

76. Za namene člena 22(1) Uredbe (EU) 2017/2402 bi bilo treba razumeti, da se pojem „bistveno podobne izpostavljenosti“ nanaša na izpostavljenosti, ki izpolnjujejo oba naslednja pogoja:

- (a) najbolj relevantni dejavniki, ki določajo pričakovano uspešnost osnovnih izpostavljenosti, so podobni;
- (b) zaradi podobnosti iz točke (a) je bilo na podlagi informacij o na primer pretekli uspešnosti ali uporabljenih modelih razumno mogoče pričakovati, da se v času trajanja posla ali največ štiri leta, če posel traja več kot štiri leta, njihova uspešnost ne bo bistveno spremenila.

77. Bistveno podobne izpostavljenosti ne bi smele biti omejene na izpostavljenosti iz bilance stanja originatorja.

6.2 Preverjanje vzorca osnovnih izpostavljenosti (člen 22(2))

Vzorec osnovnih izpostavljenosti, ki je predmet zunanjega preverjanja

78. Za namene člena 22(2) Uredbe (EU) 2017/2402 bi morale biti osnovne izpostavljenosti, ki bi morale biti predmet preverjanja pred izdajo, reprezentativni vzorec začasnega portfelja, iz katerega je vzeta listinjena skupina in ki je v razumno končni obliki pred izdajo.

Izvajalec preverjanja

79. Za namene člena 22(2) Uredbe (EU) 2017/2402 bi se moralo šteti, da je ustrezna in neodvisna oseba tista, ki izpolnjuje oba naslednja pogoja:

- (a) ima izkušnje in zmogljivosti za izvedbo preverjanja;
- (b) ni nobena od spodaj navedenih:
 - (i) bonitetna agencija;

- (ii) tretja oseba, ki preverja skladnost z merili STS v skladu s členom 28 Uredbe (EU) 2017/2402;
- (iii) subjekt, povezan z originatorjem.

Obseg preverjanja

80. Za namene člena 22(2) Uredbe (EU) 2017/2402 bi morale preverjanje, ki se opravi na podlagi reprezentativnega vzorca z najmanj 95-odstotno stopnjo zaupanja, vključevati obe spodaj navedeni preverjanji:

- (a) preverjanje skladnosti osnovnih izpostavljenosti v začasnem portfelju na podlagi meril primernosti, ki jih je mogoče preveriti pred izdajo;
- (b) preverjanje, ali so podatki, razkriti investitorjem v kateri koli formalni ponudbeni dokumentaciji v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi, dejansko točni.

Potrditev preverjanja

81. Za namene člena 22(2) Uredbe (EU) 2017/2402 bi bilo treba razkriti potrditev, da je bilo to preverjanje opravljeno in da niso bile ugotovljene pomembne neugodne ugotovitve.

6.3 Model denarnega toka iz naslova obveznosti (člen 22(3))

Natančna predstavitev pogodbenega razmerja

82. Za namene člena 22(3) Uredbe (EU) 2017/2402 bi bilo treba za predstavitev pogodbenih razmerij med osnovnimi izpostavljenostmi ter plačili, ki se izvajajo med originatorjem, sponzorjem, investitorji, drugimi osebami in SSPE, šteti, da je bila izvedena „natančno“, če je izvedena natančno in dovolj podrobno, da investitorji lahko modelirajo plačilne obveznosti SSPE ter v skladu s tem ocenijo listinjenje. To lahko vključuje algoritme, ki investitorjem omogočajo modeliranje različnih scenarijev, ki bodo vplivali na denarne tokove, kot so različne stopnje predčasnih plačil in neplačil.

Tretje osebe

83. Kadar tretje osebe oblikujejo model denarnega toka iz naslova obveznosti, bi moral biti originator ali sponzor za namene člena 22(3) Uredbe (EU) 2017/2402 še naprej odgovoren za dajanje informacij na razpolago potencialnim investitorjem.

6.4 Okoljska učinkovitost sredstev (člen 22(4))

Razpoložljive informacije v zvezi z okoljsko učinkovitostjo

84. Ta zahteva bi se morala uporabljati samo, če so informacije iz energetskih izkaznic za sredstva, financirana z osnovnimi izpostavljenostmi, na voljo originatorju, sponzorju ali SSPE ter vključene v njihove notranje podatkovne zbirke ali sisteme IT. Če so informacije na voljo samo za del osnovnih izpostavljenosti, bi se zahteva morala uporabljati samo v zvezi z delom osnovnih izpostavljenosti, za katere so na voljo informacije.